

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 506

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 iulie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 449 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-3	457.	
Decizia nr. 502 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatarea animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate	4-5	500.	
Decizia nr. 504 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.....	5-6	12.	
Decizia nr. 572 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului	7-8		
Decizia nr. 579 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3), (8) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-10		
Decizia nr. 632 din 12 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 ¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	10-11		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea Strategiei de transport intermodal în România	12
		— Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru aprobarea Manualului privind măsurile de prevenire și reacție la incidentele produse pe timpul transportului persoanelor private de libertate cu mijloace auto	12
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		— Ordin pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009	13-14
ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE			
		— Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 4/2011 privind înregistrarea și radierea valorilor mobiliare din evidențele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 449**

din 12 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Nicolae Minea în Dosarul nr. 815/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 815/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Nicolae Minea într-o cauză având ca obiect angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 contravin prevederilor constituționale care garantează dreptul de proprietate privată și libertatea economică, drepturi fundamentale consacrate de Constituție. Textul criticat dă posibilitatea lichidatorului judiciar să solicite judecătorului-sindic angajarea răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere care au contribuit la crearea stării de insolvență a debitorului, stipulând totodată împrejurările în care o asemenea măsură armează a fi dispusă prin admiterea cererii. Legea instituie prezumția dobândirii ilicite a bunurilor proprietate privată pentru aceste categorii de persoane și creează totodată premisele abuzului de drept, manifestat sub forma introducerii discreționare a unor astfel de cereri în instanță. De asemenea, arată că prin efectul dispozițiilor criticate „se instituie anumite discriminări în sensul că se instituie prezumția de culpă a persoanei care a avut calitatea de administrator în cadrul societății”.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Ulterior sesizării, aceste prevederi au fost modificate și completate prin Legea nr. 169 din 14 iulie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, astfel că în prezent acestea au următorul cuprins:

— Art.138: „(1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(1¹) În cazul plăților prevăzute la alin. (1) lit. g), răspunderea reprezentantului legal al persoanei juridice nu va putea fi angajată dacă acestea au fost efectuate, cu bună-credință, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, sub rezerva ca acordul să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului și să nu fi avut ca scop prejudicierea și/sau discriminarea unor creditori. În raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1), administratorul judiciar/lichidatorul va preciza dacă plățile prevăzute la alin. (1) lit. g) au fost efectuate în executarea unui astfel de acord. Prevederile mai sus menționate se vor aplica și în cazul în care acordul se realizează în cadrul procedurii prevăzute de Legea nr. 381/2009.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

(3) Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului și/sau a hotărât că nu este cazul să introducă acțiunea prevăzută la alin. (1), aceasta poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(5) Cererea introdusă în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (3) se va judeca separat, formându-se un dosar care va purta același număr cu dosarul de fond și căruia i se va adăuga cuvântul «bis».

(6) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii introduse în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (3), administratorul judiciar/lichidatorul care nu intenționează să formuleze recurs împotriva acesteia va notifica creditorii asupra intenției sale. În cazul în care adunarea generală sau creditorul

care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor decide că se impune introducerea recursului, administratorul judiciar trebuie să formuleze calea de atac, potrivit legii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 40 referitor la dreptul de asociere, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici de neconstituționalitate similare. De exemplu, prin Decizia nr. 358 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 19 mai 2010, Curtea Constituțională a constatat că aceste prevederi de lege sunt constituționale.

În considerentele acestei decizii s-a reținut că prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006 nu instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită, ci prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență și care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvență a societății comerciale debitoare se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile și în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet și pertinent. În cadrul acestui proces, persoana a cărei responsabilitate se cere a fi stabilită poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare, precum și căile legale de atac.

De asemenea, s-a mai reținut că, deși membrii organelor de supraveghere sau de conducere din cadrul societății, precum și persoanele care au cauzat starea de insolvență a societății debitoare suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului lor de proprietate, având în vedere că pe această cale se asigură acoperirea pasivului debitorului insolvent și valorificarea drepturilor creditorilor și întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală, în sine, nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza ei își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Nicolae Minea în Dosarul nr. 815/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502

din 19 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare
a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor,
precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Negrilești, județul Galați, prin primar Viorel Răcășanu, în Dosarul nr. 949/324/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 a fost abrogată în mod expres prin Legea nr. 281/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 949/324/2009, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Negrilești, județul Galați, prin primar Viorel Răcășanu, într-o cauză având ca obiect „hotărâre care să țină loc de act autentic”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 este neconstituțională, întrucât impune autorităților publice locale atribuirea în folosință gratuită a unor imobile ce fac parte din domeniul privat al localității, pentru o perioadă de 5 ani, împreună cu terenul aferent, urmată de o vânzare subevaluată la un preț de 10% din valoarea de inventar la momentul atribuirii, în acest mod fiind afectate iremediabil interesele comunității locale. Așa fiind, apreciază că actul normativ criticat încalcă atât principiul constituțional potrivit căruia proprietatea privată este

garantată indiferent de titular, cât și principiul descentralizării, al autonomiei locale și cel al serviciilor publice.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că sunt neîntemeiate criticile ce vizează neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001, întrucât nu se aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 20 decembrie 2001.

Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în concret, critica autorului se regăsește în cuprinsul art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001, astfel încât obiect al excepției de neconstituționalitate, asupra căruia Curtea urmează a se pronunța, îl constituie aceste prevederi legale, care au următorul conținut: „*La expirarea termenului de maximum 5 ani prevăzut în contractul de atribuire în folosință gratuită, fabrica de nutrețuri combinate, construcția zootehnică, terenul de sub acestea și incintele aferente se vând persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), care le-au avut în folosință gratuită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită, stabilită potrivit normelor metodologice.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile actului normativ criticat contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 120 alin. (1) potrivit căruia „Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice”, art. 121 alin. (1) și (2) referitoare la autoritățile comunale și orașenești, precum și celor ale art. 136 alin. (5),

potrivit cărora proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

Examinând excepția, referitor la critica de neconstituționalitate formulată în cauză, Curtea reține că s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 984 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 28 iulie 2010, prilej cu care a statuat că „prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate”.

Prin această decizie, Curtea a constatat că prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 sunt neconstituționale, întrucât a fost adusă atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) și (3) referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiilor art. 1 din

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Negriștești, județul Galați, prin primar Viorel Răcășanu, în Dosarul nr. 949/324/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 504

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de

Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De altfel, Curtea observă că ulterior sesizării sale, ca urmare a constatării neconstituționalității prevederilor legale mai sus menționate, actul normativ criticat a fost abrogat expres prin art. I alin. (1) lit. c) din Legea nr. 281/2010 pentru abrogarea unor reglementări din domeniul ajutorului de stat în agricultură și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010.

Or, potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, astfel încât excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect este inadmisibilă.

locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Lucea Codruța-Simona în Dosarul nr. 1.612/108/2010 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că pretinsa neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate este dedusă din compararea acestora cu alte texte legale, aspect ce nu intră în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.612/108/2010, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Lucea Codruța-Simona într-o cauză civilă având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că prevederile legale criticate reprezintă o ingerință asupra dreptului de proprietate privată din partea statului. O astfel de aplicare a prevederilor de lege criticate restrânge fără justificare legitimă exercițiul dreptului de proprietate și goleşte de conținut dreptul de a dobândi și terenul care, împreună cu construcția, formează aceeași unitate locativă, teren necesar pentru o normală utilizare a construcției. De asemenea, arată că, în măsura în care noțiunea de „suprafață aferentă construcției” este interpretată ca o limitare a dreptului de a dobândi teren, față de un titular al aceluiași drept, aflat sub incidența Legii nr. 18/1991, textul de lege criticat este neconstituțional întrucât încalcă, fără un scop legitim, dreptul de proprietate.

Tribunalul Arad — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 este neîntemeiată, întrucât statul este proprietarul terenului și, potrivit legii, are dreptul de a dispune de acesta în mod exclusiv și absolut.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, și au următorul conținut: „*Suprafețele de teren preluate de stat sau*

de alte persoane juridice, aflate la data de 22 decembrie 1989 în posesia acestora și care depășesc suprafața aferentă construcțiilor, rămân în proprietatea statului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1)—(3) referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 55 alin. (1) și (2) coroborat cu art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia: „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*” De asemenea, este invocată și înfrângerea dispozițiilor art. 13 și 14 din aceeași convenție, privind dreptul la un recurs efectiv și, respectiv, interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care a constatat că prevederile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 nu contravin dispozițiilor Legii fundamentale.

În acest sens, prin Decizia nr. 22/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2004, Decizia nr. 399/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.003 din 1 noiembrie 2004, și Decizia nr. 339/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 27 februarie 2003, Curtea a constatat că, potrivit Legii nr. 112/1995, acest act normativ stabilește măsuri reparatorii aplicabile foștilor proprietari — persoane fizice — ai imobilelor cu destinația de locuințe, trecute ca atare în proprietatea statului sau a altor persoane juridice, după 6 martie 1945, cu titlu, și care se aflau în posesia statului sau a altor persoane juridice la data de 22 decembrie 1989.

Stabilirea de către legiuitor a limitelor în care se acordă măsuri reparatorii foștilor proprietari este conformă art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. În plus, este dreptul legiuitorului să aprecieze nu numai cu privire la oportunitatea măsurilor reparatorii, ci și asupra întinderii lor.

În prezenta cauză însă Curtea constată că, în mare parte, criticile formulate se fundamentează pe compararea reglementării ce face obiectul excepției cu alte prevederi legale, și anume cu cele ale art. 36 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, respectiv pun în discuție interpretarea și aplicarea acestora.

Or, soluționarea unor asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanțelor de judecată ori a legiuitorului, după caz, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Lucea Codruța-Simona în Dosarul nr. 1.612/108/2010 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 572

din 3 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, cu următorul conținut: „*Cererile formulate de A.V.A.S. și orice alte acte procedurale efectuate de și pentru aceasta în orice fel de cauze sunt scutite de taxe de timbru, timbru judiciar, cauțiuni și orice alte taxe.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) — Egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) — Accesul liber la justiție, art. 24 — Dreptul la apărare, art. 115 alin. (4) și (6) — Delegarea legislativă și art. 124 alin. (1) și (2) — Înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 a mai fost supus controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici. Prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea, invocând dispozițiile art. 139 alin. (1) din Constituție, a arătat că este atributul exclusiv al legiuitorului să prevadă inclusiv scutirea instituțiilor publice implicate în procesul de privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe, având în vedere interesul general pe care-l prezintă aceste instituții publice. În plus, această scutire își are justificarea în strânsa legătură cu bugetul de stat (alimentat, printre altele, și prin încasarea taxelor judiciare) a acțiunilor în justiție promovate de acestea în interes public.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.666/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului**, excepție ridicată de Asociația Salariaților Electroconstrucția Elco — S.A. Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile criticate, prin scutirea de la plata taxei de timbru, a timbrului judiciar, a cauțiunii și a oricărei alte taxe a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, creează o situație mai favorabilă acesteia în raport cu ceilalți justificați.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Asociația Salariaților Electroconstrucția Elco — S.A. Timișoara în Dosarul nr. 14.666/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 579

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3), (8) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3), (8) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euronet Business Construct” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.892/3/2009 (număr intern 171/2010) al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 16.892/3/2009 (număr intern 171/2010), **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3), (8) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Euronet Business Construct” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească de deschidere a procedurii insolvenței este un act de procedură ce se va comunica numai prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență, fără a fi necesară comunicarea, în copie și conform dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la comunicarea actelor de procedură, direct părților procesuale, în vederea exercitării și/sau motivării recursului.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială opinează în sensul că excepția este neîntemeiată, întrucât măsura comunicării actelor de procedură prin Buletinul procedurilor de insolvență corespunde specificului acestei proceduri și necesității soluționării cu celeritate a cauzelor. De asemenea, reține că recurenta are calitatea de comerciant astfel că se justifică obligația impusă prin lege de a urmări Buletinul procedurilor de insolvență.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1), (3), (8) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 7: „(1) *Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.*

[...]

(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (1) se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c), procedura notificării prevăzute la art. 61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență.*

[...]

(8) *În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului.*

(9) *Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Referitor la dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006, Curtea s-a mai pronunțat, spre exemplu prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Decizia nr. 564 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.436 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 16 decembrie 2009.

Prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 7 sunt contrare prevederilor art. 24 și 53 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Ulterior Deciziei nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2011, a fost introdus la art. 7 un nou alineat, alin. (31), modificat prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, cu următorul cuprins: „*Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima citare și comunicarea actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, și prin Buletinul procedurilor de insolvență. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.*”

Curtea reține că, față de dispozițiile art. 7 alin. (1), care prevăd că „*Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare*”, noul text oferă garanții suplimentare persoanelor împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, prin instituirea obligației ca prima citare și comunicarea actelor de procedură către acestea, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, să se realizeze atât conform Codului de procedură civilă, cât și prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

De altfel, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 1.436 din 5 noiembrie 2009, că citarea și comunicarea actelor prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în însuși specificul acestei proceduri și au drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia. Părțile au posibilitatea, pe de o parte, să participe la termenele fixate de judecătorul-sindic și să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta, iar, pe de altă parte, au posibilitatea de a solicita în cadrul cheltuielilor de judecată toate sumele avansate în vederea realizării drepturilor lor pe calea acestei proceduri, invocând în acest sens dispozițiile Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată, aplicabile în temeiul art. 149 din Legea nr. 85/2006.

De asemenea, Curtea a reținut că nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență.

Distinct de cele mai sus arătate, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de modul de aplicare și interpretare a textelor criticate, considerând că acestea sunt neconstituționale „în măsura în care se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească de deschidere a procedurii insolvenței este un act de procedură ce se va comunica numai prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență, fără a fi necesară comunicarea, în copie și conform dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la comunicarea actelor de procedură, direct părților procesuale, în vederea exercitării și/sau motivării recursului”. Or, potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii se realizează conform Codului de procedură civilă, care, la art. 266 alin. 3, prevede că hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul în care este necesar

pentru curgerea termenului de exercitare a apelului și recursului, într-un termen de 7 zile de la pronunțarea hotărârii.

Împrejurarea că autorului excepției de neconstituționalitate nu i-a fost comunicată hotărârea judecătorească

nu constituie o problemă de constituționalitate, ci ține de aplicarea și interpretarea legii, care este apanajul instanțelor de judecată și nu intră în atribuțiile instanței de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3), (8) și (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euronet Business Construct” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.892/3/2009 (număr intern 171/2010) al Curții de Apel București — Secția a V-a Comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioșița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 632

din 12 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Daniel George Cîncă în Dosarul nr. 8.430/3/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Gheorghe Groza și, pentru partea Societatea Comercială „Def Co Exim” — S.R.L. din București, domnul avocat Angelo Adrian Miu, ambii din cadrul Baroului București, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Gheorghe Groza, care pune concluzii de admitere a excepției reiterând motivele invocate în sesizare.

Domnul avocat Angelo Adrian Miu, în calitate de apărător al părții Societatea Comercială „Def Co Exim” — S.R.L. din București, solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.430/3/2007, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**, excepție ridicată de Daniel George Cîncă în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei acțiuni penale referitoare la infracțiuni privind dreptul de autor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, deoarece dau în mod excesiv mandatarului dreptul să acționeze în numele și pe seama mandantului, fără ca acesta să fie încunoscător despre acțiunile întreprinse sau să aibă în mod real vreo putere de decizie asupra acestor acțiuni.

Tribunalul București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. Mandatul este un contract ce rezultă din acordul de voință al părților și, printre altele, are ca efect obligația mandatarului de a executa mandatul, precum și de a da socoteală mandantului despre îndeplinirea mandatului. De altfel, mandantul este oricând îndreptățit să retragă mandatarului această împuternicire.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocaților prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 139¹ din Legea nr. 8/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, așa cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 115 din Legea nr. 285/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 30 iunie 2004, care au următorul conținut:

— Art. 139¹: „(1) *Titularul dreptului de autor sau al drepturilor conexe poate fi reprezentat, în toate procedurile, negocierile și actele juridice, pe toată durata și în orice stadiu al procesului civil sau penal ori în afara unui astfel de proces, prin mandatar cu procură specială.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Daniel George Cîncă în Dosarul nr. 8.430/3/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

(2) *Pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, precum și pentru retragerea plângerii prealabile și împăcarea părților, mandatul se consideră special, dacă este dat pentru reprezentarea titularului de drepturi de autor sau de drepturi conexe, în orice situație de încălcare a drepturilor sale.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia este nemulțumit de împrejurarea că mandatarul este suveran în ce privește exercitarea drepturilor mandantului, putând ca, în numele și pe seama lui, să îl reprezinte pe titularul dreptului de autor în toate procedurile, negocierile și actele juridice, inclusiv în ceea ce privește declanșarea procesului penal ori retragerea plângerii prealabile și împăcarea părților.

Deși este terț față de această reprezentare, autorul excepției consideră că textul este neconstituțional, întrucât mandatarul poate acționa cu rea-credință.

O astfel de critică nu poate fi primită, deoarece dispozițiile art. 139¹ din Legea nr. 8/1996 nu afectează în niciun fel liberul acces la justiție, atât mandantul, cât și partea adversă putând să se adreseze în mod nestingherit unui judecător ori de câte ori urmăresc prezervarea unor drepturi, libertăți ori interese legitime.

Nici dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt afectate, deoarece prevederile contestate nu conțin norme contrare celor referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

În sfârșit, Curtea subliniază faptul că acest tip de reprezentare nu conferă mandatarului dreptul de a depăși limitele mandatului indiferent că este special ori general. Mandatarul este dator să dea socoteală despre îndeplinirea mandatului, inclusiv în ceea ce privește vreun eventual terț păgubit. De aceea, mandatul este în principiu revocabil, mandantul putând oricând să pună capăt acestei reprezentări.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN pentru aprobarea Strategiei de transport intermodal în România

Având în vedere măsurile prevăzute în cap. 12 din Programul de Guvernare 2009—2012, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 39/2009 pentru acordarea încrederii Guvernului, prevederile Legii nr. 203/2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, republicată, precum și pe cele ale Legii nr. 363/2006 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea I — Rețele de transport, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) și ale art. 2 pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Strategia de transport intermodal în România, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 20 iunie 2011.
Nr. 457.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 bis care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE pentru aprobarea Manualului privind măsurile de prevenire și reacție la incidentele produse pe timpul transportului persoanelor private de libertate cu mijloace auto

Având în vedere necesitatea creșterii gradului de securitate la nivelul întregului sistem penitenciar din România, prin stabilirea acțiunilor specifice întreprinse în gestionarea incidentelor operaționale și critice produse pe timpul transportului persoanelor private de libertate cu mijloace auto, precum și necesitatea dezvoltării unor metode eficiente de soluționare a acestora și îmbunătățirea aptitudinilor profesionale ale personalului din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

ținând seamă de prevederile art. 29, 30, 32, art. 153 alin (2) și art. 251 din Regulamentul privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.676/C/2010, în considerarea dispozițiilor Ordinului ministrului justiției nr. 2.748/C/2010 pentru aprobarea Manualului de proceduri utilizat de negociatori în gestionarea incidentelor critice și a Manualului pentru gestionarea incidentelor, în temeiul art. 7 alin (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se aprobă Manualul privind măsurile de prevenire și reacție la incidentele produse pe timpul transportului persoanelor private de libertate cu mijloace auto, prevăzut în anexa care face parte din prezenta decizie.

(2) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

Art. 2. — Prezentul manual se revizuieste o dată la 2 ani sau ori de câte ori este necesar.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Ioan Băla

București, 3 iunie 2011.
Nr. 500.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009

Potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 21 iunie 2011, prin care s-a adoptat modificarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 16 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolele 53—56 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Asigurătorii/Reasigurătorii trebuie să dispună de politici și proceduri de administrare privind externalizarea activităților desfășurate de aceștia.

(2) Externalizarea unor activități nu trebuie să afecteze desfășurarea activității asigurătorului/reasigurătorului și nici supravegherea prudențială exercitată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Conducerea asigurătorului/reasigurătorului rămâne răspunzătoare pentru activitățile externalizate și riscurile asociate externalizării.

(4) Asigurătorul/Reasigurătorul trebuie să dispună permanent de un sistem alternativ adecvat de competențe care să permită în orice moment reluarea controlului direct asupra activităților externalizate, în cazul rezilierii contractelor cu furnizorii de servicii.

(5) Procedurile de management al riscurilor asociate activităților externalizate vor include cel puțin următoarele:

a) hotărârea organului competent privind aprobarea externalizării unor activități sau modificarea unora existente;

b) fundamentarea necesității externalizării activităților respective, descrierea activităților, prezentarea riscurilor care derivă din externalizare;

c) selectarea și evaluarea societăților care preiau activitățile de la asigurători/reasigurători, cu privire la: poziția acestora pe piața în care își desfășoară activitatea, reputația, familiarizarea cu specificul sectorului asigurărilor, calitatea serviciilor prestate, organizarea activității și controlul intern, existența unui personal competent, existența unui plan alternativ de redresare a activității, asigurarea confidențialității informației, jurisdicția aplicabilă;

d) asigurarea monitorizării și a evaluării corespunzătoare de către conducerea asigurătorului/reasigurătorului a modului în care furnizorii de servicii desfășoară activitățile externalizate;

e) elaborarea de planuri alternative și stabilirea costurilor și a resurselor necesare pentru schimbarea furnizorilor externi.

Art. 54. — (1) Asigurătorii/Reasigurătorii pot externaliza anumite activități numai după aprobarea prealabilă de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va analiza necesitatea externalizării anumitor activități, precum și proiectele contractelor cu furnizorii.

(3) Contractele încheiate cu furnizorii externi trebuie să fie în formă scrisă și să cuprindă în mod clar responsabilitățile fiecărei părți:

a) asigurarea respectării de către furnizorul de servicii a prevederilor legislației în vigoare și a normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

b) asigurarea furnizării de către societatea prestatoare de servicii a tuturor datelor solicitate de asigurător/reasigurător și de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor privind desfășurarea activității externalizate;

c) existența prevederii referitoare la obligația furnizorului extern de a permite accesul complet la datele/informațiile sale organelor competente ale asigurătorului în vederea verificării, auditării și inspectării activității externalizate;

d) stabilirea obligației furnizorului de a permite accesul direct la datele acestuia referitoare la activitatea externalizată de asigurător/reasigurător, precum și posibilitatea efectuării în orice moment a inspecțiilor la fața locului de către reprezentanții Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

e) prevederi cu privire la obligația furnizorului extern de a asigura securitatea/confidențialitatea datelor asigurătorului/reasigurătorului, existența angajamentului acestui furnizor, precum și a măsurilor împotriva nerespectării angajamentului.

Art. 55. — (1) Asigurătorii/Reasigurătorii nu pot externaliza următoarele activități:

a) activitatea de audit intern;

b) organizarea și conducerea contabilității proprii, respectiv contabilitatea financiară și contabilitatea de gestiune adaptate la specificul activității de asigurare/reasigurare;

c) organizarea și desfășurarea activității juridice curente, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare;

d) activitatea de investiții, în ceea ce privește plasarea și gestionarea activelor admise să acopere rezervele tehnice brute;

e) activitățile de administrare a bazelor de date și a sistemelor informatice interne, activități de generare de rapoarte sau date statistice privind informațiile electronice asociate activităților de asigurare;

f) activitatea de constatare și lichidare a daunelor, pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule RCA, pe teritoriul României.

(2) Pentru aprobarea externalizării unor activități, asiguratorii/reasiguratorii vor transmite spre analiză Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor documentația, cu 60 de zile înainte de a se încheia contractul de externalizare.

(3) Asiguratorii/Reasiguratorii vor prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor documentele și informațiile prevăzute la art. 53 alin. (5) și proiectul contractului de externalizare.

(4) În situația aprobării externalizării unor activități, Comisia de Supraveghere a Asigurarilor poate impune anumite condiții cu privire la furnizorul extern sau poate să nu aprobe prin decizie motivată externalizarea unor activități.

Art. 56. — Orice modificare intervenită ulterior aprobării externalizării unei activități trebuie adusă la cunoștința Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor de către asigurator/reasigurator, conducerea acestora fiind răspunzătoare pentru atingerea obiectivelor rezultate din contractele de externalizare încheiate.”

2. După articolul 60 se introduc trei noi articole, articolele 60¹—60³, cu următorul cuprins:

„Art. 60¹. — (1) Asiguratorii trebuie să întocmească anual un raport privind programul de reasigurare utilizat pentru riscurile cedate, pe care trebuie să îl transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor.

(2) Raportul trebuie să fie asumat de conducerea asiguratorului, reprezentată de consiliul de administrație/supraveghere sau de directorat, care este deplin răspunzătoare de eficiența programului de reasigurare utilizat în perioada de referință a raportului.

(3) Raportul trebuie să prezinte informații referitoare la următoarele aspecte:

a) strategia aprobată de conducere și explicații cu privire la adecvarea programului de reasigurare în funcție de profilul de risc al asiguratorului, descrierea procedurilor menite să asigure prudența alegerii programului de reasigurare, evitarea concentrării riscurilor cedate pe o singură piață și unui singur reasigurator;

b) criteriile calitative și cantitative care au stat la baza selectării formelor de reasigurare și la adoptarea programului de reasigurare;

c) criteriile de selectare a reasiguratorilor, piața de operare, jurisdicția aplicabilă, indicarea apartenenței reasiguratorilor la grupul din care face parte asiguratorul, analiza riscului de credit al acestora;

d) descrierea detaliată a programului de reasigurare cu referire la riscurile cedate, la acumularea răspunderilor asumate prin contractele de asigurare pentru fiecare clasă de asigurare, la nivelul reținerii proprii, pe total activitate și pe fiecare clasă de asigurare, a sumelor cedate în reasigurare, descrierea modului de înregistrare în evidențele tehnice și contabile a polițelor acoperite de reasigurare și de gestionare a acestora, descrierea decontărilor realizate cu reasiguratorii conform contractelor încheiate, procedurile de monitorizare a daunelor apărute și de recuperare a sumelor care sunt în sarcina reasiguratorilor;

e) menționarea departamentelor și a persoanelor care monitorizează și răspund de îndeplinirea prevederilor contractelor de reasigurare, descrierea procedurilor de evaluare periodică a performanțelor acestora și măsurile luate de conducerea societății în funcție de rezultatele evaluării;

f) descrierea rezultatelor testelor de stres sau a scenariilor derulate de societate pentru evaluarea riscurilor rezultate din contractele de reasigurare;

g) precizarea (dacă este cazul) a valorii sumelor derulate prin alte forme de acoperire a riscurilor care nu sunt aferente reasigurarilor tradiționale;

h) descrierea riscurilor de catastrofe naturale subscrise, a capacității contractului de reasigurare distinct pe fiecare clasă de asigurare, a calculului daunei maxime posibile și a modului în care a fost constituită, menținută și eventual eliberată rezerva de catastrofă pe fiecare clasă de asigurare;

i) rezultatele analizei comparative a programelor de reasigurare derulate în anul de referință al raportului și în anul anterior acestuia;

j) descrierea strategiei de reasigurare pentru anul în curs și a motivelor care au condus la menținerea unei strategii similare din anul anterior sau la o eventuală modificare a acesteia.

Art. 60². — (1) În urma analizării raportului de reasigurare, Comisia de Supraveghere a Asigurarilor evaluează în ce măsură sunt respectate cerințele de natură prudențială, adecvarea programului de reasigurare la profilul de risc al asiguratorului, evitarea concentrării riscurilor, transferarea efectivă a riscurilor etc.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurarilor constată că strategia de reasigurare și programul utilizat nu corespund cerințelor de natură prudențială prevăzute de legislația în vigoare, poate dispune măsurile necesare modificării acestei strategii.

Art. 60³. — (1) Raportul menționat la art. 60¹ alin. (1) trebuie transmis la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor în termen de 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar, primul raport fiind emis pentru anul 2011.

(2) Prevederile art. 60¹—60³ se aplică și reasiguratorilor pentru programul de retrocesiune.”

Art. II. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării, cu excepția art. I pct. 1, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asiguratorii/reasiguratorii, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 11 mai 2011.

Art. III. — Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009 pentru aprobarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asiguratorii/reasiguratorii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 16 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor,
Angela Toncescu

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 4/2011 privind înregistrarea și radierea valorilor mobiliare din evidențele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

În conformitate cu prevederile art. 1, 2 și art. 7 alin. (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a hotărât, în ședința din data de 15 iunie 2011, emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunea nr. 4/2011 privind înregistrarea și radierea valorilor mobiliare din evidențele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Instrucțiunea menționată la art. 1 intră în vigoare la data publicării acesteia și a prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicată și în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 16 iunie 2011.
Nr. 43.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNEA Nr. 4/2011

privind înregistrarea și radierea valorilor mobiliare din evidențele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Art. 1. — Prezenta instrucțiune stabilește cadrul juridic aplicabil înregistrării, respectiv radierii valorilor mobiliare din evidențele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, denumită în continuare *C.N.V.M.*

Art. 2. — (1) Sunt înregistrate obligatoriu la *C.N.V.M.* următoarele valori mobiliare și instrumente financiare:

a) valori mobiliare ce urmează a fi admise la tranzacționare pe o piață reglementată;

b) valori mobiliare tranzacționate în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, conform regulilor de funcționare a acestuia, aprobate de *C.N.V.M.*, cu excepția valorilor mobiliare deja admise la tranzacționare pe o piață reglementată și care se vor tranzacționa în cadrul sistemului alternativ de tranzacționare fără acordul emitentului;

c) titluri de stat ce urmează să fie admise la tranzacționare pe o piață reglementată;

d) valori mobiliare care dau dreptul de a achiziționa valori mobiliare de tipul celor precizate la lit. a), b) și c) prin subscriere sau schimb, dând loc la o decontare în bani;

e) valori mobiliare care urmează să fie admise la tranzacționare pe o piață reglementată din alt stat membru, dar pentru care România este stat membru de origine, în conformitate cu art. 122 alin. (11) din Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare;

f) orice instrument financiar care urmează să fie admis la tranzacționare pe o piață reglementată/tranzacționat în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, cu respectarea cerințelor legale;

g) valori mobiliare care au făcut obiectul unui prospect de ofertă publică de vânzare aprobat de *C.N.V.M.*, dar care nu fac obiectul unei cereri de admitere la tranzacționare.

(2) Valorile mobiliare se radiază de la *C.N.V.M.* în următoarele cazuri:

a) ca urmare a radierii societății emitente de la oficiul registrului comerțului;

b) la expirarea duratei pentru care au fost emise sau la răscumpărarea integrală a valorilor mobiliare;

c) valorile mobiliare sunt retrase de la tranzacționare, cu respectarea prevederilor alin. (3)—(5).

(3) Retragerea valorilor mobiliare de la tranzacționare pe o piață reglementată atrage radierea lor de la *C.N.V.M.*, cu excepția cazului în care retragerea de la tranzacționare pe o piață reglementată este urmată de tranzacționarea respectivelor valori mobiliare în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare.

(4) Retragerea valorilor mobiliare de la tranzacționare în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare atrage radierea valorilor mobiliare de la *C.N.V.M.*, cu excepția cazului în care valorile mobiliare se vor tranzacționa pe o piață reglementată, în condițiile legii și ale prezentei instrucțiuni.

(5) În vederea protecției investitorilor se va menține înregistrarea la C.N.V.M. pentru acțiunile care au fost retrase de la tranzacționarea pe piața de capital, în conformitate cu reglementările C.N.V.M. referitoare la retragerea de la tranzacționare ca urmare a unei hotărâri a adunării generale extraordinare a acționarilor (AGEA) și a îndeplinirii anumitor condiții de retragere prevăzute expres în cadrul respectivelor reglementări, în condițiile în care hotărârea AGEA privind retragerea de la tranzacționare face obiectul unui litigiu aflat pe rolul instanțelor de judecată.

(6) Valorile mobiliare prevăzute la alin. (1) lit. g) care nu sunt tranzacționate pe piața de capital vor fi înregistrate și menținute în evidențele C.N.V.M. o perioadă de 2 ani. În acest termen, consiliul de administrație al societății comerciale emitente are obligația de a convoca AGEA pentru a se pronunța cu privire la întreprinderea demersurilor privind admiterea la tranzacționare pe piața de capital sau cu privire la renunțarea la admitere. Societatea comercială va transmite la C.N.V.M. convocatorul și hotărârea AGEA, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la producerea respectivului eveniment.

(7) Acțiunile prevăzute la alin. (5) vor fi radiate din evidențele C.N.V.M. în situația în care instanțele de judecată resping definitiv și irevocabil cererea de anulare a hotărârii AGEA. În situația în care hotărârea AGEA privind retragerea de la tranzacționare este anulată de instanțele de judecată printr-o sentință definitivă și irevocabilă, societatea comercială are obligația de a iniția, în termen de 30 de zile, demersurile necesare admiterii la tranzacționarea pe piața de capital. Societatea comercială are obligația ca, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință, să notifice C.N.V.M. cu privire la pronunțarea de către instanțele de judecată a unei hotărâri definitive și irevocabile referitoare la anularea hotărârii AGEA.

(8) Obligația de raportare încetează în momentul radierii valorilor mobiliare de la C.N.V.M., cu respectarea prevederilor alin. (9).

(9) Prin excepție de la obligațiile de raportare stabilite prin Regulamentul nr. 1/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru entitățile ale căror valori mobiliare sunt înregistrate la C.N.V.M., entitățile care au emis valorile mobiliare prevăzute la alin. (1) lit. g) și care nu sunt tranzacționate pe piața de capital au obligația ca, pe perioada menținerii la C.N.V.M. în conformitate cu alin. (6), să pună la dispoziția publicului și să transmită la C.N.V.M., în termen de cel

mult 5 luni de la încheierea exercițiului financiar, raportul anual prevăzut la art. 112¹ din Regulamentul nr. 1/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Până la data radierii din evidențele C.N.V.M., instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) lit. g) și alin. (5) vor fi depozitate, în mod obligatoriu, la un depozitar central autorizat, în vederea efectuării în mod centralizat a operațiunilor cu respectivele instrumente financiare și asigurării unei evidențe unitare a acestor operațiuni.

(11) Prevederile alin. (9) sunt aplicabile în cazul în care entitatea respectivă nu a emis alte valori mobiliare tranzacționate pe piața de capital.

Art. 3. — (1) Pe perioada menținerii în evidențele C.N.V.M., entitățile care au emis valorile mobiliare prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. g) datorează tariful prevăzut la pct. 6.5 din anexa la Regulamentul nr. 7/2006 privind veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 30/2006, republicat, cu modificările ulterioare, care se aplică corespunzător.

(2) În situația în care entitățile prevăzute la alin. (1) au emis și alte valori mobiliare care sunt înregistrate la C.N.V.M. și tranzacționate pe piața de capital, acestea vor plăti corespunzător doar tariful de menținere la C.N.V.M. a valorilor mobiliare tranzacționate, în conformitate cu prevederile Regulamentului nr. 7/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 30/2006, republicat, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni și până la data modificării reglementărilor C.N.V.M. referitoare la înregistrarea în evidențele C.N.V.M. și radierea valorilor mobiliare se suspendă aplicarea prevederilor art. 100 alin. (3), art. 104 și 106 din Regulamentul nr. 1/2006, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni se abrogă orice dispoziții contrare.

Art. 5. — Încălcarea prevederilor prezentei instrucțiuni constituie contravenție și se sancționează conform dispozițiilor titlului X al Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezenta instrucțiune intră în vigoare la data publicării acesteia și a ordinului de aprobare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

